

ПЛАЧ ЗА КРУШИ

Над гората сенки сплита
месечинка дяволита.
Пъха рогче там и тук,
гледа – под разлистен бук
малко мече плаче, рита,
а пък майка му – сърдита,
вика: – Слушай, я да спреш!
До среднощ ли ще ревеш?
Всички вече са заспали,
лакомниче, не разбра ли?
Крушките и те в гората
дремат сладко под листата
и растат, растат насън.
Спинкай, чедо, нощ е вън!
Спи, ще има да се чудиш
утре, като се събудиш –
там, в шубрака ще се гуши
круша с хе-ей такива круши!

ЩУРЧЕ СВИРЧЕ

Цигулчица пак цигулика
сред росен цветец от иглика.
Смирява дечица и птици,
омайва сърца и душици.
Светът цял – от тук до небето,
е сбран в песента на щурчето!

НОЩЕН КОНЦЕРТ

Смрачи се. На кестена в тъмния връх
припали фенерче светулка.
Щурче гласовито сред златния мъх
настрои пак своята цигулка.

Понесъл на рамо голям контрабас,
стар бръмбар дочу го да свири
и в кротката привечер, в тихия час
дотича и също засвири.

– Не може да трае сърцето така! –
подскочи в тревата набола
едно скакалче с неуморни крачка
и хукна със своята виола.

И ето – сред папрат и диви цветя
цял струнен оркестър засвири.
Божествена музика вред полетя –
омая поля и баири!

РЪКАВИЧКИ

Десет пръстета ни яли, ни пили,
десет пръстета и плели, и шили.
Десет пръстета минута не спали,
нито лудували, нито играли.
Десет пръстета ту бързо, ту бавно,
дружно се трудили – всички поравно,
за да се скрият на топличко всички
десет пръстета – в две ръкавички!

СНЕЖИНКИ

Снежинки кръжат,
снежинки летят
и греят
над тихия път,
над голия рът
и хребет.
И както трептят
в следобеда глух
с крилцата,
завчас ще приспят
под снежния пух
зрънцата.

ЗАЙЧЕ

Мраз сипнал е кристали
по дрянните пъпки.
Под борчета заспали
личат лисичи стъпки.
Сред смръзналата шума
чия душица клета,
без дума да продума,
трепери с две ушлета?
Ушичките чии са
и тялото-кравайче?
Викни – да чуе Лиса:
– Не са, не са на зайче!

ПЕТЛЕ

На стобора скочи
шарено петленце.
В миг вратле проточи
и присви оченце.
Че като запя:
– Кукуригу-рига!
Слънцето изгря!
Хайде, дечурлига!
Руси, тъмнокоси,
чака ви играта!
Със крачета боси
скачайте в тревата!

НА ДВОРА

Чукчето, пироните са тука.
От дъсчици край лехата с лука
майсторя мотор. А там, на прага,
котката лежи и се протяга.
– Нито болна си, не си и стара.
Помогни ми! Виж, сглобявам фара!
Ще ме молиш, литна ли из двора:
„Ванко, повози ме на мотора!“

